तस्य दृष्ट्वा तु तां कान्तां वत्सराजस्य मानसं
तथा स्नेहाक्तम् अभवन्, न यथा मन्युम् ऐक्षत । 29
तस्याश् च चक्षुर्मनसी सह तं प्रति जग्मतुः,
ह्रिया चक्षुर् निववृते, मनस् तु न कथंचन । 30
अथ वासवदत्तां तां गापयंस् तद्गतेक्षणः
तत्र गान्धर्वशालायां वत्सराज उवास सः । 31
अङ्के घोषवती तस्य कण्ठे गीतश्रुतिस् तथा
पुरो वासवदत्ता च तस्थौ चेतोविनोदिनी । 32
सा च वासवदत्ता 'अस्य परिचर्यापरा 'अभवत्
लक्ष्मीर् इव तदेकाग्रा बद्धस्य 'अप्य् अनपायिनी । 33
अत्र 'अन्तरे च कौशाम्ब्यां वत्सराजानुगे जने
आवृत्ते तं प्रभुं बुद्ध्वा बद्धं राष्ट्रं प्रचुक्षुभे । 34
उज्जयिन्याम् अवस्कन्दं दातुम् ऐच्छन् समं ततः
वत्सेश्वरानुरागेण क्रुद्धाः प्रकृतयस् तदा । 35
न 'एव चण्डमहासेनो बलसाध्यो, महान् हि सः,
न च 'एवं वत्सराजस्य शरीरे कुशलं भवेत् । 36
तस्मान् न युक्तो ऽवस्कन्दो, बुद्धिसाध्यम् इदं पुनः,
इति प्रकृतयः क्षोभान् न्यवार्यन्त रुमण्वता । 37
ततो ऽनुरक्तम् आलोक्य राष्ट्रम् अव्यभिचारि तत्
रुमण्वदादीन् आह स्म धीरो यौगन्धरायणः । 38

Digitized by Google